

Mucizat-ı Ahmedîye (Asm) risalesini okurken orada geçen bir hadis-i şerif ve bir mucize üzerine bir tefekkürüm oldu. Zira mucize zahirine bakıldığında anlaşılması ve hazmı kolay bir hadis değil.
Mucizat-ı Ahmedîye (Asm)'da geçen mucize şöyle geçiyor:

Altıncı çocuk:

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm namaz kılarken, hırçın bir çocuk, namazını kat'edip geçtiğinden, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm

اللَّهُمَّ اقْطَعْ آثَرَهُ

Allah'im onun yerden izini kes

demiş. Ondan sonra çocuk daha yürümemiş öyle kalmış, hırçınlığının cezasını bulmuş.

Bu hadis-i şerif Ebu Davud gibi sahih bir çok hadis kitabında geamektedir. Tabii bu hadis ve aynı zamanda mucize ilk okunduğunda (bende de olmuştu) kabul etmekte zorlanılıyor. **Bu zorlanmanın kendi dünyamızda bazı haklı sebepleri de var. Bunlardan bir kaçını zikredersek olursak**

1- Başka sahih hadis kitaplarında geçen "Ya Resulullah (asm) müşriklere beddua et onları lanetle" diyen birisine "Ben rahmet olarak gönderildim, lanet edici olarak değil" (müşim) gibi hadisler ve sîyer-i nebevide sürekli nazara verilen rahmet ve şefkat yönleri bu mucizeyi anlamayı zorlaştırıyor.

2- Diğer tarafta Efendimiz'in (asm) namazda iken O'nun sırtına çıkan torunlarının düşmemesi için secdeyi, rükuyu uzatırken, bir başka çocuğun namazda önüne geçmesine beddua etmesi hasa sanki çocuklar arasında ayırım mı yapıyor, torunlarına beddua etmemiş dolayısı ile bir başka çocuğu da beddua etmemiştir gibi çıkarıma gidiliyor. Zahirî bu tezatlık bu mucizeyi kabul noktasında zihni zorluyor.

3- Yanlış ve eksik siyer bilgimiz ile peygamber efendimiz (ASM) beddua etmez bir cihetle doğru ama çok noktada yanlış itikadımıza birde Kur'an müslümanlığı adı altında boy gösteren ve ekserisi ilahiyat sektöründe olan hadis inkarcılarının izahları da bu mucizeyi anlamamızı zorlaştırıyor.

Şimdi bu mucizeyi nasıl anlamam gerektiğine dair Kur'an tefsiri olan Risale-i Nur muvacehesinden bazı noktalar toplamaya çalışacağım.

BESERİYET VE NÜBÜVVET İLİŞKİSİ

Efendimiz (asm)'i Kur'ani bir nazar ve suurla anlamak çok önemli. Maalesef Efendimiz (asm) bize çok eksik ve dar kalıplar içerisinde anlatıldı. Bizde maalesef doğru anlamak noktasında ekstra bir gayret sarfetmedik.

Siyer denilince genelde vahyin gelisi, bedir, uhud, hendek savaşları, hicret ve veda hutbesi gibi hadiseler üzerinden şekillenen dar manalar nazara verildi.

Sünnet-i Seniyye çok nakıs ve yalnızca adab kısmında olan sünnetlerle anlaşıldı. Hadisler Kur'an'dan ve Kur'anın dört ana konu ve gayesi olan tevhid, nübüvvet, ahiret adalet ve ibadet esaslarının vzağında zahirine göre anlaşılıp anlatıldı. Efendimizin (asm) kavli, hali, ahvali olan sünnet-i seniyye yani dinin bütünüünü içeren Kur'anın insan üzerinde ki tezahürü içinde O'nun (asm) gayesi ve maksadı olan

İşte gel bak! Bu hârîka zâtın yüzer zahir ve bahir kat'î mu'cizelerinin kuvvetine ve dinindeki binler âlî ve esaslı hakikatlarına istinaden, bütün davalarının esası ve bütün hayatının gayesi; Vâcib-ül Vücut'un vücuduna ve vahdetine ve sıfâtına ve esmasına delalet ve şehadet ve o Vâcib-ül Vücut'u isbat ve ilân ve ilâm etmektir.

SUALAR 132

gayat-ul gaye unutuldu ve şeriat ve sünnet-i Seniyye'nin ahkamları içinde cilveleri intisar eden esma-i hüsnanın manası ve feyzi aranmaz oldu.

Bu vaziyette hakaik-i imaniyeye dair tahribatın zirve yaptığı bu zamanda bu eksik siyer ve taklidi nübüvvet imanı

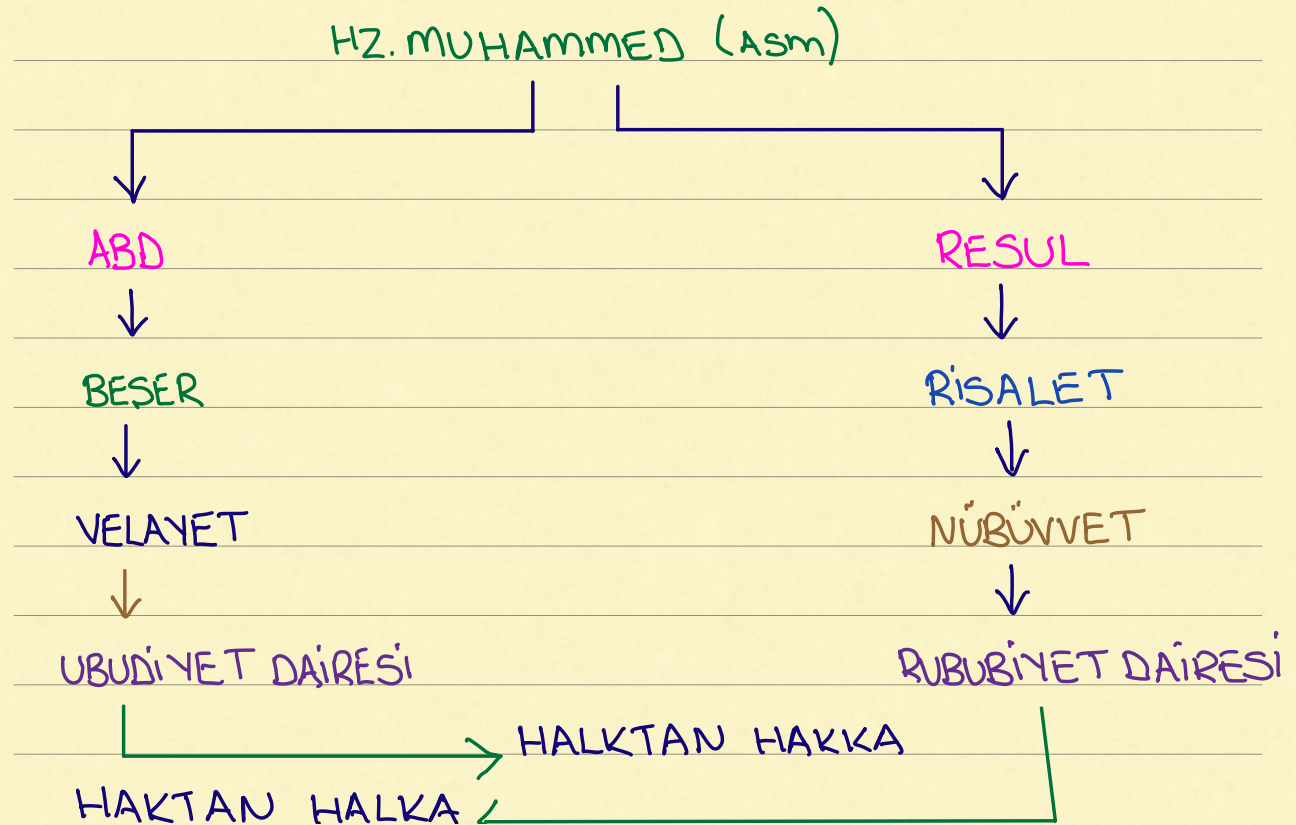
1- Kur'an müslümanlığı adı altında Efendimizin (asm) hasa kuru bir postacı olarak lanse edildiği ve bir çok hadisin inkar edildiği bir itikadın oluşmasına sebep oldu. Ayette geçen "sizin içinizden bir resul" tabiri ile O'nun (asm) beseriyeti normal bir beseriyet zannedildi.

2- Zayıf ve taklidi nübüvvet imanın olduğu bu zamanda bu tür hadisler ve mucizelerin anlaşılmaması ile şüphe ve vesveseler hasil oldu.

Evre + Tövbe Suresi 128. ayetinde geçtiği üzere
"ANDOLSUN ki SİZİ KENDİ İÇİNİZDEN ÖYLE BİR PEYGAMBER
GELMİŞTİR ki ...." tabiri ile Efendimizin (Asm) bizim
gibi bir insan olduğu nazara verilir. Efendimiz (asm) bizim
gibi bir beşerdir ama beşeriyeti asla bizim gibi hayvani-
yet mertebesinde kalmış bir beşeriyet değildir.
O yüzden O'nun (asm) beşeriyeti içinde gizli nübüvveti
iyi ve doğru anlamak gerek

İkinci Esas:

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm hem beşerdir, beşeriyet itibariyle beşer
gibi muamele eder; hem Resuldür, risalet itibariyle Cenab-ı Hakk'ın
tercümanıdır, elçisidir. Risaleti, vahye istinad eder. Vahiy iki kısımdır:

Simdi Efendimiz'in (asm) beseriyet yönü abdiyyete dayanır. Yani O Zât (asm) hem kendinde hemde kainatta var olan tasarrufatın yönü her an yaratılmanın farkındadır. O yüzden hayatının her anı dua ile doludur. Bizim çok sıkıştığımızda hasa isimiz Allah'a kaldı zannına girdüğümüzde ettiğimiz duaları Efendimiz (asm) hayatının her anında ve sürekli yapar. Hayatının her anında beseri gibi görülen kelimada bile nübüvvetin terressukatını görebiliriz. Buna güzel bir misal olarak Efendimizin (asm) yemin ettiğinde kullanmış olduğu kelamı ve o kelam içinde saklı manayı ele alabiliriz.

İşte Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm yemin ettiği vakit, en çok istimal ve tekrar ile her zaman ferman ettiği şu

SUALAR 6

وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ

Muhammedin (asm) nefsi kudret elinde olan Allah'a yemin olsun ki

kasemidir. Ve bu kasem gösteriyor ki, şecere-i kâinatın en geniş dairesi ve en müntehası ve nihayati ve teferruatı dahi Zât-ı Vâhid-i Ehad'in kudretiyle ve iradesiyledir. Çünkü mahlukatın en müntehab ve en müstesnası olan Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nefsi, kendi kendine mâlik olmazsa ve ef'alinde serbest bulunmazsa ve harekâtı başka bir ihtiyara bağlı ise; elbette hiçbir şey, hiçbir şe'n, hiçbir hal, hiçbir keyfiyet -cüz'î olsun küllî olsun- o muhit iktidarın, o şamil ihtiyarın daire-i tasarrufunun haricinde olamaz. Evet, bu çok manidar kasem-i Muhammedî'nin (A.S.M.) ifade ettiği gayet muazzam ve muhit bir tevhid-i rububiyettir. Ve bu tevhidin isbatına dair yüz belki bin bahir

Bu yemin misalinde görüldüğü gibi bu Zât'ın (asm) hayatı hep bu minval üzere gitmiş. Zahirî beseri bir kelimada bile bu nübüvvet mesafesi qözükür.

NEDEN BİZDEN BİRİ YANI BEŞER ?

Tabi ki insanın aklına gelen bir sual bu. Her halinde nübüvvet parlıları olan bir 2ât , arası kemalatta olan bir 2ât neden bizim gibi bir beşer olarak yaratılmış. Bu soruya gayet muvafık olacak bir şekilde Mektubat'ta şöyle cevap veriliyor.

Birinci Esas:

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın çendan her hali ve her tavrı, sıdkına ve nübüvvetine şahid olabilir; fakat her hali, her tavrı hârikulâde olmak lâzım değildir. Çünkü Cenab-ı Hak onu beşer suretinde göndermiş, tâ insanın ahval-i içtimaiyelerinde ve dünyevî, uhrevî saadetlerini kazandıracak a'mal ve harekâtlarında rehber olsun ve imam olsun ve herbiri birer mu'cizat-ı kudret-i İlahiye olan âdiyat içindeki hârikulâde olan san'at-ı Rabbaniyeyi ve tasarruf-u kudret-i İlahiye gösterirsin. Eğer ef'alinde beşeriyetten çıkıp hârikulâde olsaydı, bizzât imam olamazdı; ef'aliyle, ahvaliyle, etvarıyla ders veremezdi. Fakat yalnız nübüvvetini muannidlere karşı isbat etmek için hârikulâde işlere mazhar olur ve indelhace arasına mu'cizatı gösterirdi. Fakat sırr-ı teklif olan imtihan ve tecrübe muktezasıyla, elbette

93

bedahet derecesinde ve ister istemez tasdike mecbur kalacak derecede mu'cize olmazdı. Çünkü sırr-ı imtihan ve hikmet-i teklif iktiza eder ki, **akla kapı açılsın ve aklın ihtiyarı elinden alınmasın. Eğer gayet bedihî bir surette olsa, o vakit aklın ihtiyarı kalmaz. Ebu Cehil de, Ebu Bekir gibi tasdik eder. İmtihan ve teklifin faidesi kalmaz. Kömür ile elmas bir seviyede kalırdı.**

İnsan fıtrati hiçbir şekilde ulaşamayacağı benze yemeceği kişiyi kendine rehber yapmaz. O yüzden Efendimiz (asm) beşer olarak yaratılmıştır, hayatı seffaftır her anını hayatının her bir safhasını biliriz ve bize çok noktadan

uygulanabilir örnekler verir. Oda bizim gibi üsür, acıkr, hanımı ile problem yasar, ticaret yapar. Fakat bütün bun Allah nam ve hesabı üzerine istikamet üzere yapar. Peki Efendimizin (asm) beseriyeti içindeki nübüvveti nereden kaynaklı. Şüphesiz bu sorunun cevabı ilk olarak "ismet" sıfatının gereksinimidir. Diğer bir rechi ise Efendimizin (asm) kuvvelerinin, hislerinin istikamet ve haddi vasat üzere kullanımındır ki sünnet seniyyenin esası budur.

Üçüncü Mes'ele:

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, hilkaten en mutedil bir vaziyette ve en mükemmel bir surette halkedildiğinden, harekât ve sekenatı, itidal ve istikamet üzerine gitmiştir. Siyer-i Seniyesi, kat'î bir surette gösterir ki: Her hareketinde istikamet ve itidal üzere gitmiş, ifrat ve tefritten içtinab etmiştir. Evet Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm,

فَاسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتُ

LEMALAR 60

emrini tamamıyla imtisal ettiği için, bütün ef'al ve akval ve ahvalinde istikamet, kat'î bir surette görünüyor. Meselâ: Kuvve-i akliyenin fesad ve zulmeti

insanın fiillerinin kaynağı kuvveleri ve hisleridir. Bunların Kur'an'ın terbiyesinden geairilmesi ile ancak bu kuvvelerin istikametli bir şekilde kullanılması ile mümkün olabilir. Bu kuvveler mesela kuvve-i gadabiye ifrat şekilde kullanılması ile öfke hali çok olur, kuvve-i şehviyenin ifratı ile cinsellik, çok yemek gibi vaziyetler olur.

Bu türde bir beseriyet aslında beseriyet bile değildir. Bizler sürekli muvazenesiz, ölçüsüz bir hayat yaşadığımızdan, öfkemizin, nes'emizin kriterlessiz şekilde kullandığımızdan en ufak nefsimize dokunan bir harekette yeri gelir küfür veya beddua ettiğimizden, herkes dünyayı kendi aynesi ile görür sınırcıca istikamet abidesi Efendimiz'inde (asm) böyle bir tavır içinde olabilme zannına girip bu zannı bastırmak adına hemen "öyle şey olmaz", "Efendimiz (asm) beddua etmez" "hele ki cocuğa hiç etme" diye kestirip atıyoruz.

İste Efendimiz (asm)'in en büyük hususiyeti beseriyeti içinde nübüvvetinin saklı olmasıdır. Her halinde her kelamında, her fiilinde istikamet üzere olan Zât'ın hiç bir ahvalinde, hiç bir kelamında, hiçbir fiilinde aykırılık aşırılık olmaz. Her hali hatta beseriyeti bile nübüvvetine delildir. Bu manayı teyid eden çok güzel bir tesbit Asar. Bediyye'de şöyle geçiyor.

ATIF ⇒ ASAR-I BEDİYYE {21}

Evet muvaffak bir nazar kainatın her zerresinin her halinden vücud-u Sanî'i, Peygamberin her hal, kâl ve fiilinden sıdk-ı nübüvvetin şuanı görür.

EFENDİMİZİN (ASM) ŞAHSİ MANEVİSİ

Dersin başında ifade ettiğim gibi bugün siyer içinde oldukça eksik kalan en önemli husus Efendimizin (asm) şahsî manevîsinin yeteri kadar anlatılmaması. Maalesef O'nun (asm) fiilleri içinde gizli nübüvvet mesajları anlaşılmadığı gibi bu fiiller tevhid suurundan mahrum, nübüvvet makamından ders almamış kişilerin fiilleri ile hûmanizm ile esdeğەر tutuluyor. Buda beddua gibi ve buna benzer meselelerin duyulması ile ya hadisler ve bu hadis kaynakları inkar ediliyor, yada makamı nübüvvet dair acabalar, süpheler ve vesveseler çıkıyor.

Bunun care-i yeganesi Efendimizin (asm) şahsî manevîsini nazara vermektir. Efendimizin (asm) öyle bir makamı var ki "bütün ukûl toplansa, bir akıl olsalar, o makamın hakikatını tamamıyla ihata edemezler (MEKTUBAT 301)"
Şimdi bir kaç cümle ile o şahsî manevîyi ifade eden kısımlarla meseleyi teyid edelim.

Evet, o bürhanın şahs-ı manevîsine bak: Sath-ı Arz bir mescid, Mekke bir mihrab, Medine bir minber... O bürhan-ı bahir olan Peygamberimiz Aleyhissalâtu Vesselâm bütün ehl-i imana imam, bütün insanlara hatib, bütün enbiyaya reis, bütün evliyaya seyyid, bütün enbiya ve evliyadan mürekkebi bir halka-i zikrin serzâkiri... Bütün enbiya hayattar kökleri, bütün evliya taravettar

Evet Zât-ı Ahmediyenin (A.S.M.) gayb-aşına kalbiyle, dünyada Asr-ı ^{LEM'ALAR 20} Saadetten ebed tarafında olan meydan-ı haşri temaşa eden ve yerden Cennet'i gören ve zeminden gökteki melaikeleri müşahede eden ve zaman-ı Âdem'den beri mazi zulümatının perdeleri içinde gizlenmiş hâdisatı gören, hattâ Zât-ı Zülcelal'in rüyetine mazhar olan nazar-ı nuranîsi, çeşm-i istikbal-bînîsi, elbette

Sema-yı risaletin kamer-i müniri olan Hâtem-i Divan-ı Nübüvvet, nasilki mahbubiyet derecesine çıkan ubudiyetindeki velayetin keramet-i uzması ve mu'cize-i kübrası olan Mi'rac ile, yani bir cism-i Arzı semavatta gezdirmekle semavatın seknesine ve âlem-i ulvî ehline rüchaniyeti ve mahbubiyeti gösterildi ve velayetini isbat etti. Öyle de: Arz'a bağlı, semaya asılı olan Kamer'i, bir Arzlının işaretiyle iki parça ederek Arz'ın seknesine, o Arzlının risaletine öyle bir mu'cize gösterildi ki: Zât-ı Ahmediye (A.S.M.) Kamer'in açılmış iki nurani kanadı gibi; risalet ve velayet gibi iki nurani kanadıyla, iki ziyadar cenah ile, evc-i kemalâta uçmuş; tâ Kab-ı Kavsey'n'e çıkmış, hem ehl-i Semavat, hem ehl-i Arz'a medar-ı fahr olmuştur..

SÖZLER 589

Bu ve buna benzer Risale-i Nuri'inde yüzlerce yer ve sair tefsirlerde Efendimizi (asm) anlatan eserlerde had ve hesaba gelmez bir çok yer Onun şahsı manevisini anlatır. Böyle bir şahsı maneviye mazhar ve mâkâmı sürekli terakkide olan Zât'ın bir sözünü, bir bedduasını beşeriyetine dair bir halini duyduğumuzda hemen bu şahsı manevisini nazara alıp öyle bakmalı ki kusur etmeyelim.

Mesnevi-i Nuriye - 86

İ'lem Eyyühel-Aziz!

Tavus kuşu gibi pek güzel bir kuş, yumurtadan çıkar, tekâmül eder, semalarda tayarana başlar. Âfâk-ı âlemde şöhret kazandıktan sonra, yerde kalan yumurtasının kabuğu içerisinde o kuşun güzelliğini, kemalâtını, terakkiyatını arayıp bulmak isteyen adamın ahmak olduğunda şübhe yoktur. Binaenaleyh tarihlerin naklettikleri Peygamberimizin (A.S.M.) bidayet-i hayatına maddî, sathî, surî bir nazar ile bakan bir adam şahsiyet-i maneviyesini idrak edemez ve derece-i kıymetine vâsıl olamaz. Ancak bidayet-i hayatına ve levazım-ı beşeriyetine ve ahval-i zahiriyesine ince bir kışır, nazik bir kabuk nazarıyla bakılmalıdır ki, o kışır içerisinde, iki âlemin güneşi ve tûbâ gibi şecere-i Muhammediye (A.S.M.) çıkmıştır. Ve feyz-i İlahî ile sulanmış ve fazl-ı Rabbanî ile tekâmül etmiştir. Binaenaleyh Nebiy-i Zîşan'ın (A.S.M.) mebde-i hayatına ait ahval-i suriyesinden zaîf bir şey işitildiği zaman üstünde durmamalı; derhal başını kaldırıp etraf-ı âleme neşrettiği nurlara bakmalı.

Bu kriterleri aklımıza alıp anladıktan sonra dersin başında zikrettiğimiz mucizeyi tekrar okuyup analiz edelim.

Altıncı çocuk:

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm namaz kılarken, hırçın bir çocuk, namazını kat'edip geçtiğinden, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm

اللَّهُمَّ افْطَعْ أَثَرَهُ

demiş. Ondan sonra çocuk daha yürümemiş öyle kalmış, hırçınlığının cezasını bulmuş.

Bu hadis ve aynı zamanda mucizeye bu noktayı nazardan bakınca mesele yerli yerine oturuyor. **Sodakte ya Resulallah** diyebiliyor ve dinin temeli Kur'an bir tefsiri hakiki hadis-i şeriflere itimadımız ve hadislerin geçtiği sahih hadis kitaplarına bulacak vesvese ve şüphelerin önüne geçmiş oluyorum....

PEYGAMBERİMİZİN (ASM) ÇOCUĞA BEDDUASI

 Mucizat-ı Ahmediye (asm) risalesinde ve sahih hadis kitaplarında geçen bir mucizede Efendimiz (asm) namaz kılariken önünden geçen bir çocuğa ettiği bedduasıyla o çocuğun bir daha yürüyememesine dair mucize var. Bu mucizeyi ilk okuyanlarda (bende olmuştu) bu hadiseyi alemine oturtamama vaziyeti hasıl olabiliyor.

✚ Zira bir tarafta Efendimiz (asm) namazda iken O'nun (asm) sırtına binen torunlarının düşmemesi için rükusunu secdesini uzatan bir peygamberin (asm) diğer yandan namazda önünden geçen çocuğa beddua etmesi zahiri bir tezatlık içeriyor.

✚ Bu sahih hadis peygamber itikadı ezbere dayalı kişilerde "Efendimiz (asm) beddua etmez" gibi bir cihetle doğru ama altı boş ve slogana dayalı anlayışla kabul görmezken diğer yanda bazı hadisleri veya hadis kaynaklarını inkar etmek isteyen kişiler içinde "hadis-i şerifsiz bir din itikadı" oluşturmak adına bir malzeme teşkil ediyor.

BU MUCİZEYİ NASIL ANLAMAK GEREK

✚ Risale-i Nur perspektifinden bu hadis-i şerife dair anladığım genel manalar şöyle;

1. Öncelikle bu hadisenin bir mucize olduğunu unutmamak gerekir. Mucizelerin ehl-i küfrü imana, münafıkları ihlase davet etmek adına gösterildiği gibi ehl-i imanın imanına kuvvet verdiğini unutmamak gerekir. Rivayetlerde o çocuğun müşrikler tarafından kasden vazifelendirilip Efendimizin (asm) namazına halel verme adına gönderildiği geçer dolayısı ile o mucize ile o müşrikler gerekli ikazı almış oluyor bu hadise onlara bir nübüvvet delili olurken o sırada o hadiseye şahid olan Ashab'ı Kiram'ın (r.a ec) imanlarının inkişafına vesile oluyor.

2. Çocuk tabiri haddi çok net olmayan bir vasıftır. 4 yaşında bir çocukta 12 yaşında bir çocukta çocuktur hatta resmiyette 18 yaşına girmemiş her birey çocuk kabul edilir. Ama gerek aile içinde gerek resmi ceza kanununda bu bireylerin yaptığı davranışlar cezasız kalmaz. Hatta çocuk hükmünde ki 13-15 yaşlarında ki bir bireyin yaptığı hataya verdiğimiz reaksiyonu daha küçük yaştaki çocuklara vermeyiz. Nice şefkat abideleri

anneler, haylaz ve söz dinlemez kendilerine maddi manevi zarar veren 15 -17 yaşlarında çocuklarına beddua ederler ve onlara kavli ve fiili cezalar verirler. Hatta böyle bir çocuğu olan tanıdığımız bir annenin çocuğunun ölmesini temenni ettiğine de şahit oldum ve bu gibi vakıalar toplum içinde çoktur.

3. Efendimiz (asm) beddua eder mi ? Kendini Kur'an'da 114 yerde Rahmanürrahim olarak tanıtan Allah'ta beddua eder ve Efendimiz'de (asm) etmiştir. Ama O'nun (asm) bedduası bizim gibi kişisel meselelerde nefsimize ve menfaatimize dokunan şeylere karşı kullandığımız reaksiyonel beddualar cinsinden değildir.

✂ O'nun (asm) beşeriyeti içinde saklı nübüvveti idrak edemeyen ve bu terbiyeden mahrum zihinler bedduasını idrak edemez veya kabul edemez. O'nun (asm) beddua etmeyeceğini iddia etmekle O'nu (asm) yücelttiğini zannetmek tam tersine haşa nakıslaştırmaktır.

✂ Zira Allah hesabına nefsin hissesi olmadan yapılan beddua ibadettir ve Efendimizin (asm) hayatında nefesine taalluk eden hiç bir meselede bedduası yoktur.

✂ Bir meselede O'nun (asm) ağzından bir beddua çıkıyorsa o fiil ya makam-ı tevhide yada nübüvveti yada umum ümmete yada bir şeair-i İslamiyeye taalluk ediyordur.

4. Efendimizin (asm) torun sevgisi haşa benlikten gelmez. Hz Hasan (ra) ve Hz Hüseyin (ra) olan sevgisi ve muhabbeti onların neslinden gelen islamiyetin hamisi olacak Zatlara dolayısı ile ümmete olan sevgi ve muhabbetin ifadesidir. Dolayısı ile torunlarının namazda iken O'nun (asm) sırtına çıkmaları ile diğer çocuğun namazda kasden önüne geçmesi görünüşte aynı kategoride namazda sıkıntı verecek fiil gibi gözüksede birinde masumiyet

diğerinde hıyanet saklıdır.

5. Tahkiki bir peygamber imanı olmayıp Efendimizin (asm) manevi şahsiyetini ve Hz Cebrail'i geride bırakan makamını idrak edememiş zihinlerin bu Hadis-i Şerif'i kalbi mutmainlik içinde kabulü zordur.

6. Bir Kur'an talebesi hakaik-i imaniyeye ve hasseten nübüvvete dair tahkiki dersini almak için bu asrın Kur'an tefsiri olan Risale-i Nur'un Sözler medresesinde geçen ve gerek Efendimizin (asm) şahs-ı manevisini gerek yüksek nübüvvet makamını ve gerek beşeriyet içinde saklı nübüvvetini ders veren 19.Söz, 31.Sözü tam olarak anlamadan ve Lem'alar medresesinde sünnet-i seniyyenin hakikatlarını ders veren 4 ve 11. Lem'a'ları idrak etmeden ve Mektubat medresesinde 19. Mektubun başındaki ilk dört mes'eleyi anlamadan, Şualar medresesinde Efendimizin (asm) yemininde bile verdiği tevhid dersini ifade eden 2. Şua gibi yerleri hazmetmeden ve bu yerlerden kopuk bir nazar ile bu mucizenin anlaşılması mümkün değildir.

7. Yine Efendimizin (asm) Allamul Guyb'dan aldığı dersle geleceğe dair verdiği haberlerin bir bir meydana gelmesine dair 19. Mektupta 5 ve 6. Nükteli işaretleri okuyup bu Zat'ın (asm) gayb aşına nazarını idrak edemeyen kişinin bu mucizeyi hazmetmesi zordur.

8. Kur'an bize yeter sloganına bağlı olarak bu mucizeyi inkar edenlerin Kur'ân'da Kehf sûresinde Hz. Musa ile Hz. Hızır'ın olayına da bir göz atmaları ve bu olayı hatırlamaları

gerekir.

🔴 Kur'an'da Hz. Musa ile beraber dolaşan Hz. Hızır olduğu genel kabul görmüş zatın bir çocuğu görüp hemen öldürmesi : "Yine yola koyuldular, nihâyet bir erkek çocukla karşılaştıklarında, adam (Hz. Hızır) onu öldürdü. Musa: "Bir cana karşılık olmaksızın suçsuz birini mi öldürdün? Andolsun çok kötü bir iş yaptın" dedi. (KEHF 74) şeklinde geçmektedir Zahiri olarak bu âyette bakıldığı zaman, birisi masum bir çocuğu nasıl öldürebilir, hakkı yoktur, denilebilir. Ancak bu çocuğun öldürülme hikmeti birkaç âyet sonrasında şöyle izah ediliyor "Çocuğa gelince, anası babası inanmış kimseler idi. Onları azgınlığa ve küfre sürüklemesinden korktuk. Böylece Rableri onlara, bu çocuğun yerine daha hayırlı ve daha merhametli bir çocuk vermesini diledik.(KEHF 80-81)

🔴 Âyette geçen Musa (as) ile gezen kişinin kim olduğu ile ilgili olarak bazı müfessirler peygamberdir, bazıları Hz Hızır bazıları melektir, bazıları da veli olduğunu söylüyorlar. Bu zatın kim olduğundan ziyade ayette odaklanılması gereken nokta olayların zahire göre değerlendirilmemesi gerektiği hakikatı ve Musa (as) yanında ki bu zatın bu tasarrufu işin arka planına ve hikmetine göre yaptığı gerçeğidir.

🔴 Kimliği meçhul ama hakikat olan bir zat böyle bir tasarrufta bulunuyorsa ve Allah bunu Kur'an ile teyit edip bir ulul azm peygamberine bu zatı muallim yapıyorsa , nübüvvet makamının reisi bütün Esmâ-i İlahiyeye ve hasseten ism-i Hakim'e azami mazhar Resûlullah'ın (asm) da bir hikmete binaen bu olayda ki çocuğa ve bazı olaylar karşısında faille beddua etmesini abes görmek şefkatten uzak görmek çok büyük bir hamakattır. 9. Efendimize (asm) ait ve O'nun (asm) beşeriyetine ait yada kalbi mutmainliğimizin yetersiz kaldığı meselelerde yanlış gitmemek için; her vakit mahiyet-i beşeriyeti itibariyle işitilen evsaf-ı âdiye içinde başımızı kaldırıp, hakikî mahiyetine ve mertebe-i risalette durmuş nuranî şahsiyet-i maneviyesine bakmak lâzımdır. Yoksa, ya hürmetsizlik eder veya

